

LỄ TRO và MÙA CHAY

Tôi Không Sao Hết!

Giô-ên 2:1-2, 12-17

Tro là phần còn lại của một vật sau khi bị thiêu đốt, khi sức nóng không còn, mọi thứ đều tan rã. Nếu dùng than, củi để nấu ăn, chúng ta biết việc phải làm sau khi than củi biến thành tro là đem đổ bỏ đồng tro đó.

Thế tại sao trong giờ thờ phượng ngày Thứ Tư Lễ Tro, con dân Chúa nhóm họp lại để Linh mục, Mục sư trét tro, một thứ không có giá trị lên trán của mình? Truyền thống kỳ lạ này của Hội Thánh có mục đích và ý nghĩa gì?

Trước hết, tro cho biết con người chúng ta là cát bụi. “Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi, để một mai tôi về làm cát bụi” (bài hát “Cát Bụi” - Trịnh Công Sơn).

Kinh Thánh nói chúng ta là cát bụi. Chúng ta đến từ bụi đất và đất sẽ trở về đất. Ông A-đam, con người đầu tiên được Đức Chúa Trời dựng nên từ bụi đất (*Sáng Thế Ký 2:7*). Vua Sa-lô-môn kêu gọi chúng ta hãy nhớ Đấng Tạo Hóa của mình trước khi cát bụi trở về với cát bụi (*Truyền Đạo 12:6*).

Trong Lễ TRO, Mục sư bôi DẤU THẬP TRO trên trán tín hữu và nói, “Hãy nhớ anh là tro bụi, và anh sẽ trở về tro bụi.”

DẤU TRO nhắc người tín hữu nhận biết thực chất và số phận của mình, một con người đã sa ngã trong tội lỗi.

DẤU TRO cũng là dấu chỉ về sự ăn năn và than khóc trong lòng của người nhận dấu chỉ đó. Nó là một sự thể hiện ở bên ngoài của sự ăn năn thật ở trong lòng.

Mùa Chay là thời kỳ để con dân Chúa ăn năn tội lỗi của mình. Đó là lúc chúng ta được kêu gọi từ bỏ tội lỗi, bỏ con đường của ý riêng để theo con đường của ý Chúa.

Trong thời Cựu Ước, con dân của Đức Chúa Trời mặc áo vải thô và để tro trên đầu để bày tỏ sự ăn năn thống hối, cầu nguyện, và xin Chúa tha thứ. Ông Gióp nói: “*Tôi lấy làm gớm ghê tôi, và ăn năn trong tro bụi*” (*Gióp 42:6*).

THẬP TỰ TRO bôi trên trán người tín hữu chỉ về sự cứu rỗi Đức Chúa Trời ban cho người nhận biết tình cảnh tuyệt vọng của mình và đến với Chúa. Thập tự tro là dấu chỉ về ân sủng của Đức Chúa Trời đối với nhu cầu cần được cứu rỗi của con người sa ngã.

Sách *Khải Huyền* nói về việc thiên sứ làm dấu trên những người trung tín trước khi Đại Nạn đổ xuống trên thế giới, và những người trung tín được đóng dấu ấn của Chiên Con sẽ được Đức Chúa Trời bảo vệ (*Khải Huyền 7:3*).

THẬP TỰ TRO người tín hữu nhận là dấu chỉ người đó thuộc về Chúa. Ngài đã chết để chúng ta được sống. Chỉ một chút tro nhưng nó có ý nghĩa rất nhiều. Tro cho thấy chúng ta không là gì cả. Dù giàu sang, quyền thế, sang trọng đến đâu, mọi người chỉ là tro bụi. Giá trị đích thật của chúng ta chỉ tìm thấy trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. Từ lúc ban đầu, khi Đức Chúa Trời nắn lên loài người từ bụi đất, Ngài phải hà sinh khí của Ngài vào lỗ mũi để người có linh hồn sống (*Sáng Thế Ký 2:7*). Sau đó con người tội lỗi chúng ta cần được Đức Chúa Trời tái sinh bởi niềm tin nơi Chúa Giê-xu để trở nên con cái Ngài (*Giăng 1:12-13*).

Mùa Chay kêu gọi con dân Chúa TỰ VẤN LƯƠNG TÂM để ăn năn trở về cùng Chúa. Chúng ta ăn năn mọi việc làm, lời nói, và thái độ trong sự đối xử với người khác làm buồn lòng Chúa. Chúng ta ăn năn tội tự trông cậy vào mình, sống thỏa mãn những nhu cầu của mình hơn là tìm cầu Chúa và sống để làm vinh hiển Danh Chúa. Chúa phán: *“Bây giờ, hãy hết lòng trở về cùng Ta, hãy kiêng ăn, khóc lóc và đau buồn”* (Giô-ên 2:12).

Sau khi mất tài sản, con cái, và sức khỏe bởi những thảm kịch đổ xuống gia đình và cá nhân mình, ông Gióp, một người công bình và đạo đức đã **tra hỏi** Đức Chúa Trời tại sao. Ông hỏi ông đã làm điều gì để gánh chịu những hình phạt nặng nề như vậy. Khi không thể nghĩ ra lý do tại sao, ông Gióp thách thức Đức Chúa Trời bằng cách **kiện cáo** Ngài hãy đưa ra bằng chứng về tội lỗi của ông. Tuy nhiên, khi ông Gióp nhìn thấy Đức Chúa Trời, nhận biết quyền tể trị của Ngài, ông tỉnh ngộ, hiểu được thân phận tro bụi của mình. Ông hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời và xưng tội với Ngài. Ông nói: *“Thật, con đã nói những điều con không hiểu, Những việc quá diệu kỳ mà con không hề biết”* (Gióp 42:3).

Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa. Ngài tể trị mọi sự. Đường lối Ngài không chỉ cao hơn, nhưng còn khôn ngoan và chính đáng hơn chúng ta, chúng ta không thể nào thấu hiểu. Vì vậy, đừng bao giờ chúng ta nói những điều chống lại ý Chúa, chống lại đường lối của Ngài. Khi chúng ta tra hỏi Chúa, chúng ta đã phạm tội. Ông Gióp ý thức mình phạm tội nên ông xưng nhận những tội ông đã vi phạm và cũng thừa nhận bản chất tro bụi, hư hoại của chính mình. Ông nói: *“Tôi lấy làm gớm ghê tôi, và ăn năn trong tro bụi”* (Gióp 42:5-6). Ông Gióp không chỉ nói, “Con đã nói sai.” Nhưng ông còn nói, “Con là một tội nhân.”

Đứng trước sự oai nghi và thánh khiết của Đức Chúa Trời, ông Gióp, một người công chính và đạo đức nhận biết mình là một tội nhân đánh khinh, như lời Kinh Thánh: *“Đứng trước mặt Đức Chúa Trời, mọi miệng đều phải ngậm lại, cả thế gian đều nhận tội trước mặt Đức Chúa Trời”* (Rô-ma 3:19).

Mùa Chay kêu gọi chúng ta có tinh thần và thái độ của ông Gióp: Hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời xưng nhận tội lỗi của mình, ăn năn và thống hối.

Khi chúng ta ăn năn, chúng ta sẽ thay đổi suy nghĩ về chính mình, chúng ta nhìn thấy con người thật của mình, không phải trong cái nhìn của chúng ta về mình, hay cái nhìn của người khác về chúng ta. Nhưng chúng ta nhìn thấy chính mình như Đức Chúa Trời nhìn thấy chúng ta.

Chúa Giê-xu kể câu chuyện hai người đến thờ phượng Đức Chúa Trời (*Lu-ca 18:10-14*)

Người Pha-ri-si nghĩ mình là một người tốt vì ông vâng giữ luật pháp, sống đạo đức, và ngay thẳng. Ông làm những việc của một tín hữu tốt: Dâng một phần mười lợi tức cho Hội Thánh, và ngay cả kiêng ăn mỗi tuần một lần. Ông có cảm tưởng rất tốt về chính mình. So sánh với người thu thuế ông thấy mình là người quá tốt. Còn người thu thuế ý thức những việc làm tội lỗi và con người tội lỗi của mình nên khi vào đền thờ, ông đứng phía dưới, cúi đầu, đấm ngực cầu nguyện: *“Lạy Đức Chúa Trời, xin thương xót con, vì con là một tội nhân!”*

Chúa Giê-xu nhận định thế nào về hai người đến đền thờ hôm đó? Chúa nói, người thu thuế trở về được xưng công chính chứ không phải người Pha-ri-si. Người thu thuế không chỉ nhận biết tội lỗi của mình, nhưng còn ý thức được bản chất hư hoại của con người tội lỗi của mình và ông xin Đức Chúa Trời thương xót ông.

KHI CHÚNG TA ĂN NĂN, ĐỨC CHÚA TRỜI LÀM GÌ?

Khi chúng ta ăn năn, chúng ta được Đức Chúa Trời tha tội và thanh tẩy đời sống chúng ta. Tội lỗi của chúng ta được bôi xóa bởi máu vô tội của Con Ngài, và chúng ta được Chúa Thánh Linh ấn chứng thuộc về Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh dạy: “*Nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài, Đấng thành tín và công chính, sẽ tha tội chúng ta và tẩy sạch khỏi chúng ta mọi điều gian ác*” (I Giăng 1:9).

Hơn thế nữa, Đức Chúa Trời thương xót, không chỉ tha tội, nhưng còn phục hồi những thiệt hại do tội lỗi gây ra sau khi chúng ta xưng tội ăn năn. Đây là điều chúng ta thấy ở ông Gióp. Sau khi ông cầu nguyện, Đức Chúa Trời phục hồi và ban cho ông gấp đôi những gì ông có xưa kia (Gióp 62:10).

SỐNG MÙA CHAY

Một số người giữ Mùa Chay bằng cách ĂN KIÊNG hay KIÊNG LÀM vài điều gì xác thịt ham muốn, như KIÊNG ăn thịt, KIÊNG ăn ngọt, KIÊNG xúc dầu thơm, KIÊNG trang điểm...

Nhưng Chúa nói gì về sự ăn năn Ngài muốn? Ngài phán: “*Hãy xé lòng các con và đừng xé áo*” (Giô-ên 2:13). Chúa không quan tâm những việc KIÊNG CỬ hình thức bề ngoài, Ngài quan tâm đến sự kiên cố, từ bỏ những điều xấu ở trong lòng chúng ta.

Mùa Chay kêu gọi chúng ta hãy từ bỏ sự giả dối của người Pha-ri-si – bề ngoài tỏ ra là người tin kính Đức Chúa Trời, nhưng trong lòng thì kiêu ngạo và khinh thường người khác. Trong Mùa Chay, chúng ta cần nhận diện những điều ác còn tồn đọng trong đời sống của mình, ăn năn, từ bỏ những điều đó, vì nó chính là trở ngại cho mối liên hệ tốt đẹp hơn giữa chúng ta với Chúa và với người khác.

Chúng ta cần:

- KIÊNG những việc làm không tôn vinh Chúa (Rô-ma 13:12-13).
- KIÊNG những thái độ bất xứng với địa vị con cái Đức Chúa Trời (Ê phê sô 4:31).
- Thực hành nếp sống yêu thương (Ê phê sô 4:31-32).

Hai vợ chồng cao niên nọ sống trong một chung cư. Vào một tối người chồng vào phòng tắm bị trượt chân té ngã, đập đầu vào bồn tắm. Vợ ông chạy vào thấy đầu ông chảy máu và đứng lên không vững nên bà hét hoảng nói, “Ông ngồi xuống. Để tôi gọi cấp cứu 911.” Nhưng ông khua tay, “Tôi không sao hết. Có gì đâu phải gọi 911.” Bà nghe theo chồng, lấy băng keo băng vết thương trên đầu của ông và để ông nằm nghỉ. Tuy nhiên, sáng hôm sau, ông bị cứng miệng, không nói được. Lúc bà gọi 911 đi cấp cứu thì quá trễ. Dù ông bình phục, nhưng bị tê liệt nửa người sau đó.

Mùa Chay kêu gọi chúng ta đừng xem thường tình trạng thuộc linh của mình. Nói, “Tôi không sao hết” là một câu nói nguy hiểm đối với những người bị tai nạn, té ngã. Về mặt thuộc linh, người nói, “Tôi không sao hết” cũng giống như vậy.

Tóm lại, Lễ Tro bắt đầu Mùa Chay kêu gọi chúng ta hãy có một nhận thức đúng về chính mình: Tôi là tro bụi, tự mình tôi không có giá trị gì nếu Đức Chúa Trời không hà hơi thở của Ngài ban cho tôi sự sống. Từ nhận thức tôi là tro bụi tôi biết tôi LUÔN CẦN CHÚA để có thể sống đời sống phong phú, sung mãn, bình an vui vẻ mà Ngài đến để ban cho tôi.

Mục sư Trần Trọng Luật
Văn Phẩm Nguồn Sống